

T.C.
AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL HİZMETLER BAKANLIĞI
Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü

Eylül 2019 dış ilişkiler e-bülteni sayı: 23

İsviçre'de çalışan kadınlarda terfi oranı %40'ın altında

DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Yayıma Hazırlayan

Salih Vecdi Seçkin AÇSH Uzmanı

Yazı Kurulu (Alfabetik sırayla)

Burhan Avcı AÇSH Uzmanı
Çağatay Halat AB Uzmanı
İzzet Kamil Giritliođlu AÇSH Uzmanı
Mine Avcı Akpınar AÇSH Uzmanı
Salih Vecdi Seçkin AÇSH Uzmanı
Selman Ayan AÇSH Uzmanı
Őeniz Özmert Koçer AÇSH Uzmanı
Züleyha Çetin Uzman

Bu sayıya katkıda bulunanlar (Alfabetik sırayla):

Ali Rıza Basa AÇSH Uzmanı
AteŐ Tayfun Özgen Bern Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müşavirliği Mahalli Katibi

Grafik Tasarım

Enez Çağatay

Adres

Emek Mahallesi 17. Cadde, No: 13, PK. 06520 Emek / ANKARA

Telefon : 0 (312) 296 77 58

Faks : 0 (312) 296 18 81

"Genel Müdürlüğümüzün aylık elektronik bültenine abone olmak için digm.ebulten@ailvecalisma.gov.tr adresine e-posta adresinizi iletebilirsiniz. Ayrıca bültene ilişkin görüş ve önerilerinizi iletmek için de bu e-posta adresinden bizimle iletişime geçebilirsiniz."

Yasal Uyarı: Bu e-bülten bilgilendirme amaçlı olup Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın resmi görüşünü yansıtmamaktadır.

İÇİNDEKİLER

- 04 **Uzman Yorumu:** Çalışma hayatında cinsiyet eşitliği ve iş-yaşam dengesi nasıl sağlanacak?
- 06 -Avrupa Komisyonu Ağustos 2019 aylık istatistik bülteni yayımlandı
- 07 - Hangi ülkeler ailelere yönelik daha olumlu politikalar uyguluyor?
- 07 -2018 Küresel Servet Raporu yayımlandı
- 08 -Almanya'da her dört kişiden biri göçmen kökenli
- 09 - Almanya'da kaç mülteci yaşıyor?
- 11 -Alman işsizlik yardımı ile ilgili mahkeme kararı bekleniyor
- 11 -Belçika'da Temmuz 2019 itibariyle ebeveyn izinlerinde değişiklik yapıldı
- 12 -Birleşik Arap Emirlikleri vatandaşlarının istihdamlarının arttırılması için tedbirler
- 12 -Botsvana: yoksulluktan zenginliğe
- 13 -Fransa'da öğrenciler için yeni sağlık sistemi uygulaması
- 14 -Fransa dışında oturan emeklilerin sağlık sigortalarına ilişkin yeni düzenleme
- 14 -En çok part-time çalışan kadın Hollanda'da
- 15 -Öğrenme güçlüğü çeken yetişkinler eğitilip iş sahibi yapılıyor
- 15 -İngiltere'yi iflas korkusu sardı
- 15 -İsveç Göç İdaresince 11 bin oturma izni verildi
- 16 -İsviçre'de çalışan kadınlarda terfi oranı %40'ın altında
- 17 -İsviçre'de düşük gelirli daha fazla harcama yapmaya zorlanıyor
- 18 -İsviçre'de Sosyal Gözetleme Yasası eylül ayından itibaren uygulanmaya başlandı
- 19 -İsviçre'de iş yerinde stres altında çalışanların sayısı artıyor
- 19 -Japonya'da engelli istihdamına uygulanan kota yükseltildi
- 20 -Tahminler, Japon kamu emeklilik sisteminin sürdürülebilirliği konusunda şüphe uyandırdı

Çalışma hayatında cinsiyet eşitliği ve iş-yaşam dengesi nasıl sağlanacak?

Ülkemiz her alanda eşitliğin gücüne inanan ve bunu temel bir ilke olarak benimsemiş bir ülke. Nitekim bu anlayışı Anayasamızın "Kanun önünde eşitlik" maddesinde görmek mümkün. Söz konusu bu maddede herkesin kanun önünde eşitliğinin yanı sıra, cinsiyet eşitliği de gözetilerek, devletin bu eşitliği sağlamakla yükümlü olduğu ve bu amaçla alınacak tedbirlerin eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamayacağı açık hükme bağlanmıştır.

Yasalarımızda eşitlik ilkesi temel bir prensip olarak benimsenmiş olmasına karşın uygulamada örneğin çalışma hayatında eşitliğin tam olarak sağlanabildiğini söylemek mümkün değil. Türkiye İstatistik Kurumu verilerinde hane halkı işgücü araştırması sonuçlarına göre; 2017 yılında cinsiyete ve ekonomik faaliyetlere göre istihdam oranları incelendiğinde 15 ve daha yukarı yaştaki istihdam edilenlerin ortalama oranı %47,1 iken erkeklerde bu oran %65,6, kadınlarda ise %28,9 düzeyinde. Ancak, bazı sektörlerde kadın istihdamının erkek istihdamının önüne geçtiği durumlar da mevcut. Örneğin, hizmet sektöründe kadın istihdam oranı %56,1 tarım sektöründe %28,3 iken erkeklerde bu oranlar sırasıyla %54,1 ve %15,4 ile kadın istihdamının gerisinde bulunuyor. Ödenen ücretler bakımından da kadın ve erkek çalışanlar arasında fark bulunuyor.

Diğer yandan, kişilerin sahip oldukları eğitim seviyesi ile işgücüne katılımları arasında doğrudan bir bağlantı kurmak mümkün. Nitekim, yükseköğretim mezunu olan kadınların işgücüne katılım oranının %72,7 olması buna karşın okuryazar olmayan kadınlarda bu oranının %15,9'larda seyretmesi bunun en açık bir göstergesi.

Ülkemizde, özellikle her alanda kadın erkek arasında fırsat eşitliğinin sağlanması amacıyla yönelik olarak 24 Mart 2009 yılında TBMM "Kadın-Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu" kuruldu. Bu Komisyon, bir rehber mahiyetindeki, ülkemizdeki mevcut durumu analiz ederek sorunların çözümü konusunda öneriler hazırlayarak yaptığı kapsamlı çalışmayı tamamlayarak 2013 yılında yayımladı.

Uluslararası düzeyde de iş-yaşam dengesinin sağlanmasına yönelik çalışmalar devam ediyor. Bu alanda, özellikle Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin İş ve Aile Yaşamının Uyumlaştırılması'na ilişkin R(96)51 sayılı Tavsiye Kararı ile henüz yeni yayımlanan Ebeveynler ve Bakıcılar için İş Yaşam Dengesine ilişkin 20 Haziran 2019 tarihli 2019/1158 sayılı AB Direktifini saymak mümkün.

Toplumsal yaşamın her alanında eşitliğin sağlanmasına yönelik gayretlerin varlığı boşuna değil. Çünkü mevcut durumda dünya toplumlarının neredeyse tamamında aile ve ev işlerinin yükümlülüğü kadının üzerinde bulunuyor. Nitekim bu yükümlülük kadının doğum yapmasıyla daha da pekişerek uzun yıllar devam ediyor. Söz konusu geleneksel bu yapı çalışma yaşamında kadın ve erkeğin istihdamında dengeyi bozan en önemli etken durumunda. Alman Bertelsmann Vakfı ise annelerin çalışmaması ya da tek ebeveynin çalışmasının çocukları yoksulluğa sürüklediğini belirtiyor. Bu çerçevede ülkeler, aile yapısını korumayı sürdürürken kadının daha az bağımlı olması ve ülke refahına daha fazla katkıda bulunabileceğinin planlarını yapmaya çalışıyor.

Ancak bu planlama sanıldığı kadar kolay olmuyor. Çünkü çalışan kadın geç evleniyor ve geç çocuk sahibi oluyor. Örneğin Güney Kore'de kadınların evlenme yaşları 30,2'ye çıkıyor. Ülkemizde kadınların ilk evlenme yaşı ise 24,8 seviyelerinde. Geç evlenme ve geç çocuk sahibi olma durumu ailelerin az çocuk yapma isteğini de beraberinde getiriyor. Durum böyle olunca nüfus yapısındaki denge kayboluyor ve neticede sigortalı ve emeklilerin oransal dengesi kaybolduğu için özellikle emeklilik sistemleri zora giriyor.

Kadınların doğum nedeniyle iş hayatından kopmadan sorumluluklarını yürütebilmesinde kısmi süreli çalışma önemli bir çalışma yöntemi olarak görünüyor. Aile yükümlülüklerinin kadınları kısmi çalışmaya yöneltmesinden dolayı dünyada her beş çalışandan birisinin kısmi çalıştığı biliniyor. Avrupa Birliğinde ise çalışma çağındaki (20-64) her üç kadından birisi kısmi çalışıyor. Kısmi süreli işlerde tam gün çalışmaya nazaran saatlik ücretlerin düşük olması ayrı bir sorun. Ülkemizde, çağdaş ülkelerde olduğu gibi eşit işe eşit ücret uygulaması yasal bir zorunluluk. Kısmi süreli işlerde tüm dünyada daha çok kadınların çalıştığı düşünülecek olursa eşit işe eşit ücret uygulanmasının önemi artıyor.

Kadınları çalışma yaşamında tutabilmenin bir başka yolu da ailelere bakım hizmetlerinin sunulması. Japonya, ülkedeki doğum oranlarının düşüklüğü ve yaşlanma neticesinde azalan işgücünün telafisine yönelik olarak özellikle çocuk bakımı nedeniyle çalışma yaşamından uzaklaşmış kadınların çalışma yaşamına geri dönebilmelerini kolaylaştırıcı önlemler üzerinde duruyor. Japon Cinsiyet Eşitliği Ofisi (CNBC), 2020 yılına kadar 25 ilâ 44 yaşları arasındaki kadınların %80'inin çalışabilmesine imkân sağlayacak şekilde bakım merkezlerinin sayısının arttırılmasının hedeflendiğini bildiriyor.

Görüüleceği üzere, cinsiyet eşitliği ve iş-yaşam dengesinin kurulabilmesi meselesi, eşit-ışe eşit ücret noktasından başlayarak, kısmi çalışma, ailelere sosyal imkânlar, yaşlanma ve emeklilik rejimlerine kadar birçok konuyu içeren çok disiplinli bir yaklaşımı gerektiriyor. Bu nedenle, toplumlar tarafından henüz tam olarak çözümlenebilmiş değil. Ancak, sosyal refah ve toplumsal uyum açısından ülkelerin en çok üzerinde durdukları bir mesele olmayı sürdürüyor.

Salih Vecdi Seçkin
AÇSH Uzmanı

eurostat

Avrupa Komisyonu Ağustos 2019 aylık istatistik bülteni yayımlandı

Avrupa Komisyonu bünyesinde çalışmalarını sürdüren Avrupa Birliği İstatistik Ofisi (Eurostat) tarafından 30 Eylül 2019 tarihinde yayımlanan bültende, avro bölgesindeki (EA19)¹ mevsimlik etkilerden arındırılmış işsizlik oranı ortalaması 2019 yılı Ağustos ayında %7,4 olarak açıklandı. Söz konusu işsizlik oranı, 2019 yılı Temmuz ayında %7,5 2018 yılı Ağustos ayında ise %8,0 olarak gerçekleşmişti. 2019 yılı Ağustos ayında Avrupa Birliği üyesi 28 ülkedeki (EU28)² işsizlik oranı ortalaması ise %6,2 olarak kaydedildi. Bu oran bir önceki ay %6,3 iken geçtiğimiz yılın (2018) aynı döneminde %6,7 olarak gerçekleşti. Avrupa Birliği üyesi 28 ülke ortalamasına ait %6,2'lik işsizlik oranı AB aylık işsizlik istatistiklerinin yayımlanmaya başladığı 2000 yılı Ocak ayından bu yana AB'de kaydedilen en düşük işsizlik oranı oldu.

Avrupa İstatistik Ofisi hesaplamalarına göre, 2019 yılı Ağustos ayı itibarıyla 12 milyon 169 bini avro bölgesinde (EA19) olmak üzere 28 AB üyesi ülkede toplam 15 milyon 432 bin erkek ve kadın işsiz bulunuyor.

AB üyesi ülkelerde işsizlik oranları

2019 yılı Ağustos ayında AB üyesi ülkeler arasında en düşük işsizlik oranları Çek Cumhuriyeti (%2) ve Almanya'da (%3,1) kaydedildi. En yüksek işsizlik oranları

ise, 2019 Temmuz ayında %17,0 oranı ile Yunanistan ve %13,8 oranı ile İspanya'da gerçekleşti.

Geçtiğimiz yılın aynı dönemiyle karşılaştırıldığında işsizlik oranı, Lüksemburg'da sabit kalırken, Danimarka'da %5,0'dan %4,9'a, Letonya'da %6,6'dan %6,1'e, ve İsveç'te %7,1'den %6,3'e düşüş gösterdi. İşsizlik oranlarında en büyük düşüşler 2018 ve 2019 yılları Haziran ayları arasında %19,2'den %17,0'a Yunanistan, %8,2'den %6,8'e Güney Kıbrıs Rum Yönetimi, %5,2'den %4,0'a Bulgaristan, %15,0'den %13,8 İspanya ve %8,1'den %6,9'a gerileyen Hırvatistan'da yaşandı.

Genç işsizlik oranları

2019 yılı Ağustos ayında 2 milyon 202 bini avro bölgesinde (EA19) olmak üzere 28 AB üyesi ülkede toplam 3 milyon 138 bin 25 yaş altı gencin işsiz olduğu kaydedildi. Bu dönemde genç işsizlik oranı geçtiğimiz yılın aynı dönemine (Ağustos 2018) göre düşüş göstererek avro bölgesinde %15,4 (2018'de %16,8) 28 AB üyesi ülkede %14,2 (2018'de %15,1) olarak gerçekleşti.

Ağustos 2019'da en düşük genç işsizlik oranları Çek Cumhuriyeti (%5,1), Almanya (%5,7) ve Hollanda'da (%6,9); en yüksek oranlar ise Yunanistan (2019 ikinci çeyreğinde %33,0), İspanya (%32,2) ve İtalya'da (%27,1) gözlemlendi.

2019 Ağustos ayı itibarıyla bazı AB üyesi ülkelere mevsimsel etkilerden arındırılmış işsizlik oranları:

¹Avro bölgesi (EA19) ülkeleri: Almanya, Avusturya, Belçika, Estonya, Fransa, Hollanda, İrlanda, İspanya, İtalya, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi, Litvanya, Letonya, Lüksemburg, Malta, Portekiz, Slovenya, Slovakya, Yunanistan.

²Avrupa Birliği (EU28) ülkeleri: Almanya, Avusturya, Belçika, Bulgaristan, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Estonya, Fransa,

Hırvatistan, Hollanda, İngiltere, İrlanda, İspanya, İsveç, İtalya, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi, Litvanya, Letonya, Lüksemburg, Macaristan, Malta, Portekiz, Romanya, Slovenya, Slovakya, Yunanistan.

	Toplam İşsizlik Oranı (%)	Erkek (%)	Kadın (%)	Genç İşsizliği (25 yaş altı, %)
Euro-19	7,4	7,1	7,8	15,4
AB-28	6,2	6,0	6,5	14,2
Almanya	3,1	3,4	2,7	5,7
Avusturya	4,5	4,6	4,3	9,9
Belçika	5,5	5,8	5,2	
Bulgaristan	4,0	4,2	3,7	8,2
Çek Cumhuriyeti	2,0	1,6	2,5	5,1
Danimarka	5,0	4,7	5,4	9,7
Fransa	8,5	8,5	8,6	19,2
Hollanda	3,5	3,5	3,5	6,9
İspanya	13,8	12,3	15,6	32,2
İsveç	7,1	7,4	6,9	19,7
İtalya	9,5	8,7	10,5	27,1
Polonya	3,3	3,2	3,5	10,4
Portekiz	6,2	5,2	7,1	17,6

Kaynak: "August 2019", 30 September 2019, "eurostat, newsrelease euroindicators", 145/2019.

Hangi ülkeler ailelere yönelik daha olumlu politikalar uyguluyor?

Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF), ana-babalara yönelik olumlu aile politikaları olan ülkelerin çocuklarının hayata daha iyi başladıklarını ve ailelerin iş-yaşam dengesinde daha başarılı olduklarını ortaya koydu. Bu konuda, İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD) ülkeleri arasındaki orta ve yüksek gelirli 41 ülke dört göstergeye göre incelemeye alındı.

İncelemede dikkate alınan dört gösterge şunlar oldu: Annenin ve babanın her ikisine ayrı ayrı tanınan ücretli ebeveyn izin hakları ve süreleri; 3 yaşın altındaki çocukların çocuk bakım merkezlerindeki payı ve okul çağına gelmiş çocuklar ile 3 yaş arası çocukların çocuk bakım ve okul öncesi eğitim merkezlerindeki payları.

UNICEF tarafından Haziran 2019'da yayımlanan ve ülkelerin dört göstergeye göre değerlendirildiği söz konusu raporda, ilk beş sırayı İsveç, Norveç, İzlanda, Estonya ve Portekiz paylaşıyor en son sırada Güney Kıbrıs Rum Yönetimi, Yunanistan ve İsviçre yer aldı. Estonya, işini kaybetme riski olmadan 85 hafta ile en uzun süreli ücretli analık izni hakkı tanınan ülke oldu. Nitekim Estonya'da tıbbi rapor alınması halinde, doğumdan 70 gün önce hamilelik ve analık izni alma hakkı olabiliyor. En uzun süreli ücretli analık izni sağlayan ülkeler sıralamasında Estonya'yı, iş ve yaşam dengesinin kurulmasına yönelik benzer sosyal politikaların uygulandığı Macaristan (72 hafta) ve Bulgaristan (65 hafta) izledi. Türkiye 2016 yılı itibarıyla, ailelere yönelik politikalarda ücretli analık izninde 36. sırada yer alırken ücretli babalık izni açısından 23. sırada yer aldı.

Kaynak: "Are the world's richest countries family friendly," Unicef, June 2019, web.16/09/2019.

2018 Küresel Servet Raporu yayımlandı

Credit Suisse Research Institute tarafından hazırlanan Küresel Servet Raporu (Global Wealth Report)'nun

dokuzuncusu Ekim 2018'de yayımlandı. Dünya çapında 42 milyon milyonerin bulunduğu açıklandığı raporda, Çin ve Hindistan nüfusları dolayısıyla ayrı birer bölge olarak değerlendirildi.

2018 yılının ortalarına kadarki on iki aylık dönemi inceleyen çalışmaya göre dünya genelinde yetişkin başına servetin %3,2 oranında arttığı açıklandı. Söz konusu dönemde servet artışı 14.0 trilyon ABD doları (%4,6) olurken toplam servet miktarı 317 trilyon ABD doları oldu. Çin dünya servet hiyerarşisinde ABD'den sonra ikinci sıraya yerleşti. Böylece Çin, 2009 yılındaki ultra yüksek net değer (UHNW) birey sayısı, 2011'deki toplam servet ve 2014'teki milyoner sayısı ile Japonya'nın önüne geçti. Ancak Çin, yetişkin başına düşen 47.810 ABD doları ortalama servet miktarı (2018 itibarıyla) ile Japonya'nın 227,240 ABD dolarlık seviyesinin çok gerisinde kaldı.

Yetişkin başına 100 bin ABD dolarının üstünde serveti olan ülkeler Kuzey Amerika, Batı Avrupa ve zengin Asya-Pasifik ile Orta Doğu ülkelerinden oluştu. İsviçre 530,240 ABD doları, Avustralya 411,060 ABD doları ve ABD 403,970 ABD doları ile ilk üç sırayı alırken, Belçika (313,050 ABD doları), Norveç (291,100 ABD doları), Yeni Zelanda (289,800 ABD doları), Kanada (288,260 ABD doları), Danimarka (286,710 ABD doları), Singapur (283,260 ABD doları) ve Fransa (280,580 ABD doları) ilk on sırada yer alan ülkeler oldu.

Almanya, Fransa ve Birleşik Krallık servetlerinde yaklaşık 1 trilyon ABD doları artış kaydederken, İtalya ve Japonya yaklaşık 500 milyar ABD doları artış sağladı. Başlıca kayıp yaşayan ülkeler arasında ise Brezilya (380 milyar ABD doları), Türkiye (190 milyar ABD doları) ve Arjantin (130 milyar ABD doları) sayıldı.

Kişi başına 25-100.000 ABD dolarlık orta düzey servete sahip ülkelerin başında Çin geldi. Çin'in yanı sıra Avrupa Birliğine yeni katılan ülkeler ile büyüyen ekonomilere sahip Latin Amerika ve Ortadoğu ülkeleri de bu grupta yer aldı. Bir alt grupta kişi başına 5.000-25.000 ABD doları servete sahip ülkeler arasında Hindistan, Rusya, Brezilya, Türkiye, Endonezya ve Filipinler yer aldı. Bu grubun devamı olarak sayılan ülkeler arasında Sahra altı ülkeleri ile hızlı gelişen Malezya, Tayland ve Vietnam gibi Asya ülkeleri sayıldı.

Kişi başı 5.000 ABD doları altı servete sahip bölgeler arasında merkezi Afrika ülkeleri, merkezi ve orta Asya ülkeleri bulunuyor.

Servet değerlendirmesinde Afrika ve Afrikalı yetişkinler en alt servet grubu sıralamasında yer aldı. Ancak, bölgede yüksek servete sahip Afrikalı yetişkinlerin bulunması dolayısıyla servet dağılımındaki eşitsizlik bakımından kıta ayrıca dikkat çekti.

Kaynak: Global Wealth Report 2018, Research Institute, Credit Suisse, web.17/09/2019.

Almanya'da her dört kişiden biri göçmen kökenli

Almanya'da yaşayan yaklaşık 20 milyon 800 bin göçmen, nüfusun yaklaşık dörtte birini oluşturuyor. Göçmen kökenlilerin 10 milyon 900 bini ise Alman

vatandaşlığına sahip. Federal İstatistik Dairesi'nden yapılan açıklamaya göre, göçmen kökenlilerin sayısı bir önceki yıla göre %2,5 oranında arttı.

Almanya'da bir kişinin, ebeveynlerinden ikisi ya da biri doğduğunda Alman vatandaşı değilse, o kişi Alman vatandaşı da olsa göçmen kökenli olarak kabul ediliyor. Federal İstatistik Dairesi, 2018'de Almanya'da yaşayan göçmen kökenlilerin %52'sinin Alman vatandaşı olduğunu %48'inin ise yabancı pasaport sahibi olduğunu açıkladı. 10 milyon 900 bin göçmen kökenli Alman yarısına yakını Alman vatandaşı olarak dünyaya geldi. 20 milyon 800 bin göçmen kökenliden 13 milyon 500 bini Almanya sınırları dışında doğdu.

Federal İstatistik Dairesi'nin göçmen kökenlilerle yaptığı mülakata göre ise Almanya'ya yerleşen göçmenlerin %48'i ailevi nedenlerle, %19'u çalışma, %15'i iltica veya sığınma, %5'i ise eğitim amacıyla Almanya'ya yerleşti.

Buna göre ailevi nedenlerle gelenlerin %72'sini, çalışmak üzere gelenlerin ise %85'ini Avrupa'dan göç edenler oluşturdu. İltica ya da sığınma amacıyla gelen insanların %47'sini Ortadoğulular oluştururken, yükseköğrenim ya da mesleki eğitim için gelenlerin %40'ı Avrupa'dan, %38'i ise Asya ülkelerinden geldi.

Kaynak: Köln Çalışma ve Sosyal Güvenlik Ataşeliği

Almanya'da kaç mülteci yaşıyor?

Almanya'da yaşayan sığınmacılarla ilgili yapılan bir araştırmanın sonuçları 27/06/2019 tarihinde yayımlandı. Araştırmaya göre 2018 yılı sonu itibarıyla Almanya'da 1,2 milyonu mülteci statüsü tanınmış ve böylece sınır dışı edilmelerine yasak getirilmiş 1,7 milyon sığınmacı yaşıyor.

Birleşmiş Milletler 1951 Cenevre Sözleşmesi ve 1967 tarihli Protokol'e göre, mülteci (refugee) iltica hakkı tanınan kişiyi; sığınmacı (asylumseeker) mülteci olarak uluslararası koruma arayan ancak henüz statüsü resmi olarak tanınmamış kişiyi ifade ediyor.

Ülkede halen, henüz başvuruları sonuçlanmamış 300 bin sığınmacı bulunuyor. İnsani nedenlerle Almanya'da kalmasına geçici olarak izin verilen ancak bir süre sonra ayrılmak zorunda olan sığınmacı sayısı 180 bin olarak açıklandı.

Toplam 1,2 milyon mültecinin 408 bin 750'si 18-29 yaş grubunda. İş piyasası bakımından değerlendirildiğinde, bunların emeklilik hakkından önce uzun yıllar çalışabilecekleri belirtiliyor. Analistler, sayıları 209 bin 021 olan ve ikinci büyük grubu oluşturan 4 yaş altı mülteci çocuğunun da, eğitim hayatına Almanya'da başlayacak olmalarından ötürü ülkeye tam uyum sağlama şansına sahip olacaklarını ve ileride Alman iş piyasası için büyük bir potansiyel oluşturacaklarını öngörüyor.

Federal Göç Dairesi verilerine göre sığınmacıların büyük bir bölümünün (%29) Suriye'den geldiği belirtiliyor. Irak (% 10) ve Afganistan (%6) ile birlikte İran, Türkiye ve Nijerya sığınmacıların çıkış ülkeleri durumunda.

Uluslararası Cenevre Sözleşmesi hükümlerine göre sadece Suriye'den gelen sığınmacıların Almanya'da kalma şansları yüksek olup bunların %90'ına iltica hakkı tanınarak mülteci statüsü verildi veya geçici koruma sağlandı.

Federal veya Eyalet bütçelerinden sığınmacılar için yapılan harcamaların tespiti pek mümkün olmamakla birlikte, iltica başvurularıyla ilgili tüm idari işlemlerden sorumlu Federal Göç Dairesi (BAMF) ve uyum tedbirleri ve mali yardımları düzenleyen Federal Çalışma Ajansı (BA) istatistikleri, son iki yılda mülteciler için Federal bütçeden 20 milyar avro tutarında harcama yapıldığını gösteriyor. Federal Maliye Bakanlığı da, 2015-2018 yılları arasında, mültecilerin barınma ve entegrasyon önlemlerinden sorumlu yerel yönetimlere 25,4 milyar avro kaynak aktarıldığını, 2019 yılında da, aynı kalemlerde yapılacak harcamalar için toplam 6,2 milyar avro tutarında ödenek ayrıldığını açıkladı. Böylece 2018 yılının toplam bütçe harcamalarının (341 milyar avro) %4,4'ü mülteciler için yapıldı.

Federal Çalışma Ajansı Başkanı Detlef Scheele yaptığı açıklamada, mültecilerin %35'inin iş piyasasına

katılmış olduğunu ve bu oranın 2025 yılında %50'ye yükselmesinin beklendiğini belirtti. Yetkililere göre mültecilerin büyük bir bölümü geçici işlerde veya kiralık işçi şirketleri nezdinde ve özellikle de bina temizliği veya restoran işletmelerinde istihdam ediliyor. Nitelsiz işgücüne ihtiyaç duyulan bu alanlarda zaten yoğun eleman sıkıntısı yaşanıyor olmasından dolayı "Mülteciler Almanların İşlerini Alıyor" iddiasının gerçeği yansıtmadığı kaydediliyor.

Federal Çalışma Ajansı, 2016 yılında 3 bin 900, 2017 yılında ise 27 bin mültecinin mesleki eğitim gördüğünü ve bu sayının 2018 de 38 bine yükseldiğini vurguluyor. Halen 530 bin kapasitesi olan mesleki eğitim piyasasındaki mevcut boşluklar da genç mültecilerle doldurulmaya çalışılıyor. Mülteciler, mesleki eğitim öncesi Almanca öğrenmeleri ve eğitim seviyelerini yükseltmek zorunda olmalarından ötürü, en az 5 yıl süreyle düşük kazançla idare etmek durumunda kalıyor. Bu da çok sayıda mülteciyi, mesleki eğitim yapmak yerine daha fazla kazanç sağlayacağı nitelsiz işlerde çalışmaya sevk ediyor.

Almanya iş piyasasının mülteciler açısından geniş imkânlarla sahip olmasına rağmen her üç mülteci den ikisi işsizlik yardımı alıyor (HARTZ IV). İş görebilir konumda olmalarına karşın sosyal yardımla geçinenlerin sayısı 603 bin olarak kaydedildi. Bu sayıya, çocuk veya çalışma yaşını aşmış 386 bin mültecinin eklenmesiyle, Almanya'da sosyal yardım alan tüm hak sahiplerinin %15'inin mülteci olduğu ortaya çıkıyor.

Sığınmacılar ilk önce kendileri için düzenlenmiş toplu ikamet alanlarında (örneğin eski askeri kışlalar, spor salonları vb.) en az 6 ay süreyle yaşamak zorunda kalıyor. Bu süreden sonra belli kriterler (Vergi geliri, nüfus sayısı, sığınmacının milliyeti) esasında Federal Eyaletlere dağıtılıyor. Eyaletler kendi tasarruflarıyla mültecilere ikamet yeri (toplularınak, kiralama vb.)

sağlamakla yükümlü tutuluyor. Mültecilerin sosyal konut dağılımında öncelik hakları bulunmuyor.

Kaynak: "Wie viele Geflüchtete gibt es in Deutschland?", Die ZEIT, web. 25 Juni 2019.

Alman işsizlik yardımı ile ilgili mahkeme kararı bekleniyor

Kuzey Vestfalya Eyaleti (NRW) Sosyal Mahkemesinin işsizlik yardımının alınmasına ilişkin olarak vermiş olduğu "L7 AS 987/19" sayılı kararda; işsizlik yardımının (HARTZ 14:sosyal yardım nitelikli işsizlik yardımı) hak sahibinin iş bulma girişiminde bulunması yolundaki yükümlülüğünü ihmal etmesi veya yerine getirmemesi durumunda tamamen kesilebileceği belirtiliyor.

Sosyal Mahkeme, sosyal yardım niteliğindeki işsizlik parası için hak sahibinin her ay 5 kez açık bir pozisyonuna başvuruda bulunması ve bu girişimlerinin kanıtlarını bir sonraki ayın başında yetkili çalışma dairesine ibraz etmesi yükümlülüğüne dayanarak, işsizlik yardımı ödemesini durdurma kararı alan Aachen Çalışma Dairesinin uygulamasını haklı buldu. Dava konusu olayda Almanya'nın ekonomik sistemini reddettiğini belirtip iş arama sorumluluğunu yerine getirmeyen hak sahibine yapılan işsizlik yardımı üç ay süreyle durdurulmuş, önceki ödeme kararları da iptal edilmişti.

İşsizlik yardımı alınmasında, başvuru sahibinin iş piyasasına uyum sağlaması yönünde ciddi çaba göstermesi yasal bir zorunluluk olup, kabul edilebilir bir gerekçeye dayanmayan ihlallerde, yetkili makamın bu yardımı her defasında %30 oranında olmak üzere kademeli olarak azaltma hakkı bulunuyor. Nitekim, Kassel'de bulunan Federal Yüksek Mahkeme 2015 yılında aldığı bir kararla, sosyal yardım ödemelerinin, bu yardımı alanların idareyle işbirliği yapması şartına bağlanabileceğini hükme bağlamış idi.

Mevcut durumda, söz konusu eyalet mahkemesi kararının Anayasaya uygun olduğunun belirlenmesi ve bunun için de Federal Anayasa Mahkemesi'nin bu yıl içerisinde vereceği kararının beklenmesi gerekiyor.

Kaynak: "Ein Hartz-IV-Empfänger lehnt „das Wirtschaftssystem der Bundesrepublik Deutschland“;FAZ, Web. 16/9/2019.

Belçika'da Temmuz 2019 itibariyle ebeveyn izinlerinde değişiklik yapıldı

Haziran 2019 tarihinden itibaren uygulamaya konulan ve özel sektör çalışanlarını kapsayan

haftada yarım gün ya da iki haftada bir tam gün ebeveyn izni hakkı, 01 Temmuz 2019 tarihi itibariyle kamuda çalışan işçiler için de uygulanmaya başlandı.

Kaynak: Brüksel Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müşavirliği

Birleşik Arap Emirlikleri vatandaşlarının istihdamlarının artırılması için tedbirler

Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) Bakanlar Kurulu'nun 29/09/2019 tarihli oturumunda, vatandaşların kamu ve özel sektörde istihdam

edilmelerinin artırılmasına yönelik şu kararlar alındı:

1-Emirliklileştirme açısından stratejik sektörler olarak belirlenen havacılık, telekomünikasyon, bankacılık, sigortacılık ve gayrimenkul geliştirme sektörlerinde vatandaşlara yönelik 20 bin iş fırsatının yaratılması.

2-İş arayan vatandaşlara meslek eğitimi verilmesini teminen 300 milyon dirhem (yaklaşık 463 milyon TL) tutarında bir fonun kurulması.

3-8.000 üniversite mezununun, %40'ı devlet destekli olmak üzere, en az 10 bin dirhem (yaklaşık 15.400 TL) maaşla kamu, yarı kamu ve özel sektör kuruluşlarında işbaşı eğitim görmesinin sağlanması.

4-Katma Değer Vergisi (KDV) gelirlerinin bir bölümünün emirliklileştirme programlarına aktarılması.

5-Kamudaki idari, denetim ve destek hizmetleri işlerinin özellikle vatandaşlara tahsis edilmesi.

6-Özel ve kamu sektörlerde çalışan vatandaşlar arasındaki hizmet birleştirmesi ile emeklilik maaşının hesaplanmasında doğan farkın giderilmesi için İş ve Emeklilik Kanunlarının tadil edilmesi.

7-Tüm sektörleri kapsayan ve sadece BAE vatandaşlarının çalışacağı 160 mesleğin belirlenmesi.

8-18 bin vatandaşın 3 yıl içerisinde özel sektörde

istihdam edilmesine yönelik olarak uzmanlaşma programları ihdas etmek üzere yüksek teknoloji fakültelerinin görevlendirilmesi.

9-Stratejik sektörlerde faaliyet gösteren ve emirliklileştirme programlarına aykırı davranan kurumlara, anılan programa maddi destek vermesinin sağlanması. Verilecek maddi desteğin miktar İnsan Kaynakları ve Emirliklileştirme Bakanı'nın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenecektir.

10-Yıllık emirliklileştirme göstergesinin ihdas edilmesi, bu programa destek veren BAE vatandaşlarının ve yabancıların ödüllendirilmesi ve Emirliklileştirme programına destek veren kurumlara istisnai kamu teşviklerinin verilmesi.

Kaynak: Abu Dabi Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müşavirliği

Botsvana: Yoksulluktan zenginliğe

Afrika'nın güneyinde 2 milyon 250 bin nüfuslu küçük bir güney Afrika ülkesi olan Botsvana, yoksullukla mücadelede

çok büyük bir başarı elde etti. Nitekim bağımsızlığına kavuştuğu 1966 yılında, Bangladeş'ten sonra dünyanın en yoksul ikinci ülkesi konumunda iken 2008 yılına kadar olan dönemde yıllık %8,7'lik büyüme hızını elde etti. Sıkı bir maliye disiplini ve kararlı bir yönetim anlayışıyla 1966 yılında 70 ABD doları olan kişi başı milli gelirini 2011 yılında 8,533 ABD dolarına yükseltmeyi başardı. Botsvana'nın yoksulluğunun azaltılması ve refah düzeyinin yükseltilmesinde, başta elmas olmak üzere doğal kaynaklarından elde edilen gelirin tutarlı bir şekilde kullanılmasının ve bu gelirin özellikle altyapı ve eğitim yatırımlarına yöneltilmesinin çok önemli katkısı oldu.

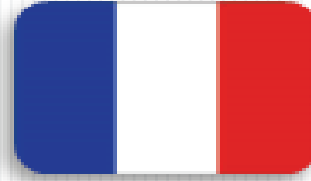

Uluslararası Kalkınma ve Sürdürülebilirlik Dergisinin (International Journal of Development and Sustainability) 2018 tarihli sayısında, başarılı bir ekonomik kalkınma modeli izleyen Botsvana'nın günümüzde üst orta gelir düzeyinde ülke (upper middle-income country) konumuna ulaştığı ifade ediliyor. Nitekim Botsvana'da şu anda kişi başına düşen yıllık Gayrisafi Yurtiçi Hasıla 18,650 ABD Doları olup, bu değer Güney Afrika'nın sahip olduğu 13,870 ABD Doları seviyesinin üzerine çıkarak, Çin, Kosta Rika ve Sırbistan ile aynı seviyeye ulaştı.

Ülkenin yoksulluğu aşarak orta üst gelir grubu ülkeler arasına girmiş olmasına karşın yöneticiler, halen %73'ü elmas olan ihracatının elmasa olan bu bağımlılığından kurtulması amacıyla yeni arayışlar içinde bulunuyor.

Kaynak: "Botswana: Rare turbulence in one of Africa's most successful states", The Economist, August 31st 201; "Sustainable livelihood and poverty eradication in Botswana", International Journal of Development and Sustainability, Volume. 7, Number. 4, 2018, Kgomotso Jongman, Web. 27/09/2019.

Fransa'da öğrenciler için yeni sağlık sistemi uygulaması

Fransa'da öğrencilerin sosyal güvenlik rejimi 30 Ağustos 2019 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılarak 01 Eylül 2019 tarihinden itibaren yeni uygulamaya geçildi.

Yeni uygulamada öğrencilerle ilgili herhangi bir başvuru ya da işleme gerek olmaksızın, öğrencilerin ikamet ettikleri yerin Hastalık Sigortası Kurumuna bağlanarak (CPAM) sosyal güvenlik sistemi kapsamına alınmaları mümkün olacak. CPAM Kurumu ayrıca, öğrencilerin eski sigorta kurumlarında kayıtlı olan iletişim bilgileri üzerinden öğrencilere bilgilendirme yapacak.

Eğitim amaçlı olarak Fransa'ya ilk kez gelen öğrenciler için ise, özel bir internet sitesi oluşturuldu. Fransa'ya yeni gelen öğrenciler **etudiant-etranger.ameli.fr** internet bağlantısını kullanarak Fransız sosyal güvenlik sistemine kayıt yaptırabilecekler.

Kaynak: Paris Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müşavirliği

Fransa dışında oturan emeklilerin sağlık sigortalarına ilişkin yeni düzenleme

Fransa dışında ikamet eden emeklilerin Fransa'da buldukları sırada sağlık masraflarının karşılanmasına ilişkin düzenleme 1 Temmuz 2019 tarihi itibarıyla değiştirildi. Buna göre, planlı ya da planlı olmayan tedavi masraflarının karşılanabilmesi için Fransa'da en az 15 yıllık sigortalılık süresi aranacak.

Bundan dolayı, Fransa'dan emekli olan ve Fransa dışında ikamet eden Fransızların Yurtdışında Yaşayan Fransız Emekliler Kasasına (Caisse Des Français De L'Étranger - CFE) üye olmaları öneriliyor.

Fransa'da 15 yıl ve üzeri sigortası olup Fransa dışında yaşayan emeklilerin, Fransa'da buldukları sıradaki sağlık masrafları karşılanırsa bile, ek olarak "RetraitExpat Santé" sözleşmesi çerçevesinde; 15 yıldan az sigortalılık süresi olanların ise Fransa'daki ve/veya başka bir ülkedeki sağlık masraflarının karşılanması için " MondExpat santé" sözleşmesi çerçevesinde CFE'ye üye olabilecekleri bildiriliyor.

Kaynak: Paris Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müşavirliği

En çok part-time çalışan kadın Hollanda'da

Hollanda'da, özellikle çalışan kadınların $\frac{3}{4}$ 'ünün kısmi süreli çalışması, daha sağlıklı bir iş-yaşam dengesinin kurulmasını ve daha mutlu çocuklara sahip olunmasını

sağlıyor. Fakat diğer yandan, emeklilikte kadın ve erkek emeklilerin aldıkları emekli aylık miktarları arasındaki farkı artırıyor. Nitekim, kadın ve erkek emekliler arasındaki gelir farkının en fazla olduğu batı Avrupa ülkesi Hollanda.

Küresel düzeyde haftalık 35 saatin altındaki çalışmalar kısmi çalışma olarak nitelendiriliyor ve dünyada her beş çalışandan birisinin kısmi olarak çalıştığı biliniyor. Avrupa Birliğinde ise çalışma çağındaki (20-64) her üç kadından birisi kısmi çalışıyor. Çünkü aile yükümlülükleri kadınları kısmi çalışmaya yönlendiriyor. ABD'de kadınların %34'ü Avrupa Birliğinde %44'ü kısmi süreli çalışırken erkeklerde bu oranlar sırasıyla %9 ve %16 düzeyinde.

Bu veriler ışığında kısmi çalışma ile cinsiyete dayalı ücret açığı arasında doğrudan bir bağlantı kurulması mümkün oluyor. Çünkü kısmi çalışmalarda saat başına yapılan ödeme tutarı aynı iş için tam zamanlı çalışmaya ödenen miktardan daha düşük oluyor ve kısmi süreli olarak yapılan işler genelde yüksek nitelikli işler olmuyor.

Merkezi İngiltere'de bulunan PwC adlı kuruluşun Mart 2019'da yayımladığı bir araştırmada, Hollanda'daki kadınların erkeklere nazaran daha düşük ücret almalarının başlıca nedeni büyük oranda kısmi zamanlı çalışmalarına bağlanıyor. Araştırmada ayrıca, cinsiyetler arası gelir açığının kapatılmasıyla OECD içinde kadınların gelirlerinde 2 trilyon ABD doları artış sağlanacağı, bunun da kadınların gelirlerinin %22 artması anlamına geldiği vurgulanıyor.

Kaynak: "Part-time jobs help women stay in paid work," The Economist, September 7th 2019; "Women in Work Index 2019," PwC, March 2019; "Capturing the potential: advancing gender equality in the Dutch labor market," McKinsey Global Institute, September 2018.

Öğrenme güçlüğü çeken yetişkinler eğitilip iş sahibi yapılıyor

İngiltere'de öğrenme güçlüğü çeken yetişkinlerin sayısı 1,5 milyona yakın olup bunların sadece %6'lık bir bölümü ücretli işlerde çalışıyor.

İngiltere'nin Minehead sahil kasabasında kurulu bulunan Foxes Akademisi öğrenme zorluğu olan yetişkinlerin hizmet sektöründe istihdamının sağlanmasına yönelik eğitim veriyor. Verilen eğitimlerin yanı sıra çeşitli fiziksel aktivitelerle, kişilerin fizik ve ruh sağlıklarının, yaşam kalitelerinin ve duygusal yönden gelişimlerinin sağlanması da öngörülmüyor. Üç yıllık bir eğitim sonucunda akademiden mezun olan 10 gençten 8'i hizmet sektöründe iş bulabiliyor. Bunun yanı sıra, yalnız başına yaşayabilme becerisi de kazanıyorlar.

Ayrıca, Foxes Akademisi'nin yaptığı tahminlere göre öğrenme engeli olan bir kişinin tüm yetişkinlik dönemi boyunca (16-64 yaşlar arası) desteklenmesinin toplam maliyeti 3,8 milyon doları buluyor. Bu durumdaki kimselerin yarı bağımsız şekilde yaşamalarının ve bir iş bulmalarının sağlanması ise bu maliyet tutarını yaklaşık 1/3 oranında azaltıyor. Bu yönüyle, öğrenme güçlüğü içerisindeki yetişkinlerin çalışma becerilerinin geliştirilmesi ve istihdama katılmalarıyla tasarruf imkânı elde edilmiş oluyor.

Kaynak: "Helping people with learning disabilities into jobs," The Economist, July 20th 2019. Foxes Academy, web.19/09/2019.

İngiltere'yi iflas korkusu sardı

İngiltere'de iflas eden şirket ve kişilerin toplam sayısı 2014 yılından bu yana en yüksek seviyeye ulaştı. Uzmanlar, kredi kartı erişiminin daha kolay hale gelmesinin, mali açıdan tecrübeli olmayan gençler için durumu kötüleştirdiğini belirtiyor. Diğer yandan, Brexit ile ilgili belirsizliğin yanı sıra, artmakta olan işçi maliyetleri ve "business rate" olarak adlandırılan varlıklardan alınan vergiler de küçük işletmeleri oldukça zor duruma sokuyor.

İflas eden gençlerin sayısı son üç yılda on kat artmış olup, 2016 yılında 100 iflas vakasından sadece birini 18 ve 25 yaş aralığındaki gençler oluştururken bu oranın günümüzde 15'te birine ulaştığı belirtiliyor. Diğer yandan, bu yılın nisan ve haziran ayları arasında toplam olarak 31 bin kişinin iflasını ilan ettiği kaydediliyor. İstihdamın artması ve düşük faiz oranları ile kişisel iflas seviyesinin düşmesi bekleniyor.

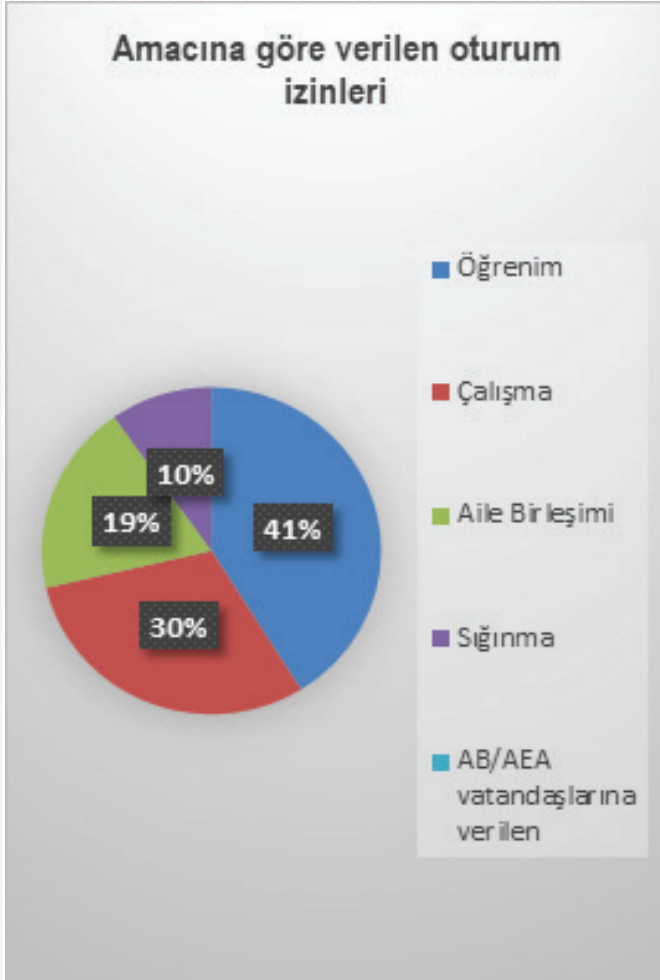
Kaynak: Londra Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müşavirliği

İsveç Göç İdaresince 11 bin oturma izni verildi

İsveç Göç Dairesi tarafından Temmuz ayı boyunca verilen 11 binden fazla oturma izninin çoğunluğu (4.353) öğrenim amaçlı

verildi. Verilen diğer izinlerden 3.199'u çalışma amacıyla gelenlere, 2.001'i aile birleşimine verildi. Sığınma amaçlı gelenlerden ise toplam 1.030'una oturma izni verilirken 554 izin AB / AEA ülke vatandaşlarına verildi.

Toplam 1.438 kişi İsveçli bir şirkette çalışmak üzere izin aldı. Girişimciler için verilen çalışma izin sayısı sadece 3 iken araştırmacıların sayısı 126 oldu. Diğer yandan, 535 izin uluslararası değişim programı kapsamında, staj ya da spor amaçlı olarak verildi. Çalışma izni verilen 726 kişi üniversite eğitimi almış uzmanlardan oluşurken, 149'u üniversite eğitilmiş profesyonellere 132'si ise teknik personele verildi.

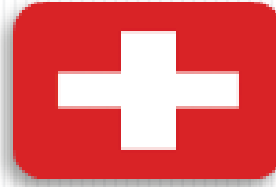
İnşaat sektöründe çalışmaya başlayanlara toplam 127, hizmet sektörü için 101, makine imalatı ve nakliyesi ile

yönetici pozisyonları için 38'er, tarım amaçlı işler için 32, müşteri hizmetleri ve idari işler için ise 29 çalışma izni verildi.

Temmuz 2019'un son itibarıyla, henüz sonuçlanmamış 14.965 çalışma izin başvurusu bulunuyor.

Kaynak:" Here's how many residence permits were granted in Sweden in July"; 02 Aug.2019, The Local.se;Web.16/09/2019.

İsviçre'de çalışan kadınlarda terfi oranı %40'ın altında

Advance adlı " İsviçre İş Dünyasında Cinsiyet Eşitliği Birliği" ve St Gallen Üniversitesi tarafından Cinsiyet Bilgi Raporu 2019 adlı bir çalışmanın üçüncüsü (Gender Intelligence Report 2019) yayımlandı.

**ADVANCE & HSG
GENDER
INTELLIGENCE
REPORT 2019**

Çalışma ile 55 şirketteki 263 bin çalışana ilişkin insan kaynakları verileri ve beş farklı hiyerarşik seviyedeki cinsiyet dağılımına ait veriler analiz edildi.

Genellikle, İsviçreli şirketlerde işe alım süreçlerinde kadın-erkek dengesi açısından bir iyileşme söz konusu olduğu kabul ediliyor. Ancak, işyerinde cinsiyet eşitliği üzerine yapılan bu çalışmaya göre, üst düzey yöneticilik pozisyonlarına yapılan terfiler bakımından terfilerin çoğunun hala erkekler lehine gerçekleştiği kaydedildi.

İsviçre'de işgücünün %42'sini kadınlar oluşturuyor. Ancak, terfi eden kadınların oranı %36'da kalıyor ve terfilerin %64'ünü erkekler alıyor.

Yapılan tespite göre, İsviçre çalışma hayatında yöneticilik dışında kadın ve erkek arasında 50-50 seviyesinde bir denge sağlanmış olmakla birlikte en alt yönetim düzeyinde bu oranın kadınlarda %38'e, alt yönetim düzeyinde %30'a, orta yönetim düzeyinde %23'e ve üst yönetim düzeyinde %18'e kadar düştüğü belirlendi.

Diğer yandan, 21-30 yaşları arasındaki kadın ve erkeklerin istihdam oranları sırasıyla %91 ve %93 gibi dengeli bir oranda iken 31 yaşından itibaren bu denge bozuluyor. Ayrıca, Federal İstatistik Ofisinin açıklamasına göre, kadın ve erkek çalışan arasında mevcut olan %7,7'lik ücret farkının da cinsiyetten kaynaklandığı belirtiliyor.

Kaynak: "Women account for less than 40% of company promotions", swissinfo.ch, Web. 28/08/2019.

İsviçre'de düşük gelirli daha fazla harcama yapmaya zorlanıyor

Bir İsviçrelinin ortalama servetinin 527.707 İsviçre frangı (CHF) (530.240 ABD doları) olduğu açıklandı. Ancak, servet ve gelir dağılımının adil olmadığı ve ülke

nüfusunun yaklaşık %8'inin fakir, %3,5'un ise varlıklı olduğu ifade edildi. Yaşam maliyetinin her geçen gün yükseldiği ancak ücretlerin artmadığı İsviçre'de 2016-2017 yılları arasında yoksulluğun arttığı kaydedildi. Eğitim seviyesinin düşüklüğü, emeklilik ve boşanmalar yoksulluğa neden olan unsurlar arasında sayıldı.

Diğer yandan, varlıklı kişilerin yoksulları daha fazla harcama yapmaya zorlayarak maddi açıdan sıkıntıya soktuğu belirtiliyor.

Özellikle, temel sağlık sigorta primlerinin sürekli artırılması, homeopati, akupunktur, geleneksel Çin masajı gibi tamamlayıcı ve ek tedavilerin temel sigortaya ilave edilmesi yaşam maliyetinin yüksekliğine örnek olarak gösterildi.

Hükümet tarafından gerekli olmadığına inanılan yardımların tutarının %20 oranında olduğu tahmin ediliyor.

Ülkedeki bir diğer sorunu konut sıkıntısı oluşturuyor. İsviçreli genelinde lüks konutları tercih ettiklerinden daha makul fiyata sahip konut bulunması zorlaşıyor. Özellikle, beş kişinin bir oda bir salondan oluşan iki odalı evlerde oturmaları yasak olduğundan, konut giderinin yüksekliği alt ve orta gelir grubundaki İsviçreli aileler açısından büyük bir maddi sıkıntıya neden oluyor. İsviçre'de aylık 2.259 CHF'den (2.280 ABD doları) düşük geliri olan bekâr bir kişi ile aylık 3.990 CHF (4.027 ABD doları) geliri olan dört kişilik bir aile yoksul sayılıyor.

Fakat, yaşam maliyetinin İsviçre'den daha düşük olduğu bilinen Rusya'da nüfusun %12'den fazlası 11.162 Ruble'den (174 CHF=175 ABD doları) daha az bir gelirle yaşıyor.

Ortalama olarak 2.2 kişinin yaşadığı İsviçreli bir evde aylık aile bütçesi şu şekilde hesaplanıyor:

Çalışma geliri:	7.566 CHF
Kira geliri:	418 CHF
Çalışan yardımları:	1.918 CHF
Gelir transferleri:	131 CHF

TOPLAM GELİR: 10.033 CHF

Zorunlu Giderler	
Sosyal güvenlik primleri:	-972 CHF
Vergiler:	-1.153 CHF
Temel sağlık Sigortası:	-626 CHF
Diğer aile bireylerine aktarılan:	-158 CHF

TOPLAM -2.909 CHF

Elde kalan mevcut gelir:10.033-2.909 = 7.124 CHF

Diğer giderler	
Diğer sigorta ve ödemeler	-578 CHF
Yiyecek-içecek giderleri	-632 CHF
Alkol ve tütün	-106 CHF
Tatil giderleri	-584 CHF
Giyim giderleri	-210 CHF
Konut ve enerji giderleri	-1.476 CHF
Ev mobilya ve temizlik giderleri	-234 CHF
Sağlık giderleri	-244 CHF
Ulaşım	-770 CHF
İletişim	-188 CHF
Kültür ve eğlence giderleri	-542 CHF
Diğer mal ve hizmet giderleri	-324 CHF
Düzensiz gelir	+315 CHF

TOPLAM -5.573 CHF

Tasarruf 1.551 CHF

Hükümet tarafından verilen rakamlara göre aylık brüt geliri 5.000 CHF'dan (5.047 ABD doları) düşük bir gelire sahip bir ailenin tasarruf etmesinin mümkün olmadığı belirtiliyor.

Kaynak: "Why living on the breadline is especially hard in Switzerland", swissinfo.ch; Aug 27, 2019; Web. 19/09/2019.

İsviçre'de Sosyal Gözetleme Yasası Eylül ayından itibaren uygulanmaya başlandı

"Sosyal Gözetleme Yasası" 25 Kasım 2018'de halk tarafından oylanmış ve %64,7 oy oranı ile kabul edilmişti. Avrupa İnsan Hakları

Mahkemesi (AİHM), daha önce aldığı bir kararla; hukuki dayanağı olmadığından dolayı dedektiflerin kişileri takip edemeyeceklerine hükmetmiş bunun sonucunda gözetleme faaliyetleri durdurulmuştu. Gözetleme işlemine hukuki dayanak oluşturan yasa ile başta maluliyet ve kaza sigortası olmak üzere sigorta kolları kapsama alınacak şekilde genişletildi. Ancak uygulamanın hayata geçirilebilmesi ve dedektiflerce gözlem yapılabilmesi için, sigorta hizmetlerinin ve yardımlarının haksız bir şekilde alındığına dair yeterli ve somut bazı göstergelerin mevcut olması gerekiyor.

Yeni yasal düzenleme ile GPS gibi takip cihazlarının kullanımı izne tabi olup, sosyal dedektiflerin gözetleme amacıyla hangi araçları kullanabilecekleri ayrıntılı olarak belirlendi. Buna göre, özellikle evin içi ve dışarıdan görülemeyecek alanların dron ya da dinleyici cihazlar kullanılarak gözetlenmesi yasaklandı. Ayrıca, gece görüş cihazları, böcekler ve mikrofonlar gibi teknik araçların kullanımı da kabul edilmeyecek.

Yasada gözetleme yetkisini taşıyacak dedektiflerin nitelikleri de ayrıca belirtiliyor.

Kaynak: "Überwachung im Schafzimmer ist tabu: Was Sozialdetektive künftig dürfen und was nicht", Neue Zürcher Zeitung, Web. 7/6/2019; Bern Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müşavirliği.

İsviçre'de iş yerinde stres altında çalışanların sayısı artıyor

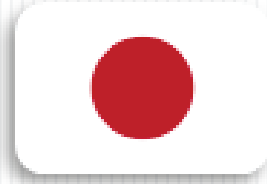
2017 yılında yapılan İsviçre sağlık anketine katılanların %21'i iş yerinde her zaman veya çoğunlukla stres altında olduklarını belirtti. Beş yıl önce söz konusu oran %18 idi. Federal İstatistik Ofisi'nce (BFS) özellikle 30 yaşın altındaki çalışanlarda önemli bir artış kaydedildiği bildirildi. Bu yaş grubunda stres altında çalışanların oranı %19'dan %25'e, 30-49 yaş arası grupta %18'den %22'ye yükseldi.

BFS, anket esnasında stres açısından cinsiyete özgü bir farklılık gözlemlenmediğini, stres seviyesinin her sektörde artış gösterdiğini, ancak özellikle sağlık ve sosyal hizmet sektöründe %18'den %23'e yükseldiğinin gözlemlendiğini belirtti. Stres altında çalıştığını söyleyen her dört kişiden biri, stres ile mücadele edebildiğini söylese de, stresli insanların yarısı iş yerinde duygusal olarak tükenmiş hissediyor. Söz konusu tükenme, yüksek moral çöküntüsü riskinin bir uyarısı olarak kabul ediliyor. İstatistiklerden, özellikle işini kaybetme korkusunun 2017 yılından itibaren güçlü bir şekilde arttığı görülüyor. Buna ek olarak maksimum haftalık çalışma saatlerindeki ve günlük

fazla mesailerdeki artış, pazar günü çalışma yasağının yumuşatılması ve çalışma süresi kaydının kaldırılması dastresi arttırıcı etkenler arasında sıralanıyor. İsviçre'de iş kanununun ele alınarak Eyaletler Meclisinde yeniden görüşülmesine sonbaharda başlanacak.

Kaynak: Bern Çalışma ve Sosyal Güvenlik Müşavirliği; "Jeder Fünfte steht bei der Arbeit immer oder Meistens unter Stress", Aargauer Zeitung, Web. 20/08/2019.

Japonya'da engelli istihdamına uygulanan kota yükseltildi

Ortalama yaşam süresinin yüksek olduğu Japonya'da engellilerin nüfusun %7,4'ünü oluşturduğu belirtiliyor. Japonya'da Güney Kore'de olduğu gibi engelli istihdamında kota uygulaması bulunmakta olup işyerlerinin istihdam etmeleri gereken engelli oranı Nisan 2018 tarihinden itibaren %2,0'den %2,2'ye yükseltildi Çalışan sayısının kırk beşin üzerinde olduğu işyerleri için ise bu oran 3 yıl içerisinde %2,3'e yükseltilmiş olacak. Japonya'da özel işyerlerindeki engelli çalışanların (496 bin) yaklaşık %10'u ise zihinsel engellilerden oluşuyor.

Japonya'da engelli istihdamındaki söz konusu kota uygulaması Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere'nin gerisinde kalıyor.

Ülkemizde de kota sistemi uygulanmakta olup 50 ve daha fazla çalışanı bulunan özel işyerleri yasa gereği %3 kamu işyerleri ise %4 oranında engelli istihdam etmek zorunda.

Vaseda Üniversitesi (Waseda University) öğretim üyesi Prof. Yoshihiko Fukushima, işyeri yöneticilerinin engellilerin istihdamını genellikle bir "iyilik" olarak değerlendirdiğine dikkat çekiyor. Nitekim, Japon

yetkililerin engellileri enstitüler içinde tutmayı tercih ettikleri ve toplumdan tecrit ettikleri biliniyor. Engelli öğrenciler için de durum pek farklı görünmüyor. Japonya'nın Birleşmiş Milletlerin "Engellilerin Hakları Sözleşmesini" (UNCRPD) 140'ıncı ülke olarak imzalamış olması yetkililerin bu durumu ne kadar zor kabul ettiğinin bir göstergesi olduğu belirtiliyor. Türkiye, diğer çoğu Avrupa ülkeleri gibi hem Sözleşmeyi hem de Opsiyonel Protokol'ü onaylamış bulunuyor.

Öte yandan, 2020 yılında yapılacak olan Yaz Olimpiyatları ve Paralimpik yarışmaları nedeniyle engelliler için Tokyo kentinin altyapısı ve erişilebilirlik seviyesinin yükseltilmesine çalışıldığı dikkatleri çekiyor.

Kaynak: "Japanese with disabilities", The Economist, August 3rd 2019; "Japan companies in 'hiring war' to hit disability targets", Financial Times, Web. May 10, 2018.

Tahminler, Japon kamu emeklilik sisteminin sürdürülebilirliği konusunda şüpheyi uyandırdı

Japonya'da kamu emeklilik sisteminin sürdürülebilirliği konusundaki resmi tahminler, yaşlanan nüfusun desteklenmesi bakımından zorunlu hale gelen sosyal güvenlik reformunu tartışmaya açıyor. Düşük doğum oranları, uzun yaşam ve yaşlanan nüfus Japonya'da emeklilik sistemi üzerinde yoğun bir baskı oluşturuyor.

Emekli aylıkları Japonya'da siyasetin en önemli konularından birisi olup kamu emekliliğinin sağlıklı ölçümü açısından her beş yılda bir hükümet tarafından tahmini hesaplama yapılıyor.

En son hesaplamalarda, hükümet emekli aylık maaş tutarını, evli çift başına 220 bin yen (2.038 ABD doları) olarak emeklilik öncesi gelirlerin yaklaşık %61,7'si oranında öngördü.

Söz konusu bu oranın 2040'ların sonunda yaklaşık %51-52'ye düşeceği, büyüme ve nüfus yapısına bağlı olarak 2050'lerde %45'e kadar gerilemesinin mümkün olacağı tahmin ediliyor. Hükümet, ortalama emekli maaşının, gelirin %50'sinin altına düşmesini önleyeceği sözünü vermesine karşın "pay as you go / PAYG" (Bir sigorta dönemi içerisinde toplanan prim gelirleriyle aynı dönemde emekli aylığı alanların maliyetlerinin finanse edilmesi.) olarak adlandırılan dağıtım sisteminde prim ödemesi yapan sigortalının daha az olması, buna karşılık aylık sahibi emekli sayısının artmasından da endişe duyuyor.

Kaynak: " Estimates cast doubt over Japan's public pension sustainability", Japantoday, Web. 28 Aug.2019.